

MÁGYAR KÜRIR.

Nr. 36.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 6-dikán, 1831.

B é t s.

Majlandból jött Kurír azt a' szomorú hírt hozza Bétsbe a' Fels. Ts. K. Udvarhoz, hogy Ő Felsege Károly Felix Szardiniai Király, hosszas betegeskedése után Apr. 27-dikén Turinban meghalálozott. — Az Országlást Printz Carignan Ő Kir. Hertzegsége vette által.

Felseges rendelésnél fogva, a' megholt Szardiniai Király Ő Felsege halálát 20 napig fogja a' Fels. Ausztriai Ts. K. Udvar gyászolni, úgymint 12 napig Május 4 dikétől kezdve Május 15-dikéig mély gyászszal, ettől fogva pedig Máj. 25-dikáig fél gyászszal.

N a g y B r i t a n n i a.

London April. 23 kán. A' Parlament Ülések berekesztettek. A' Király tegnap — személyesen Maga prorogálván az Ülést — nyilván kimondta, hogy a' Prorogatio után a' Megosztatás mindjárt következni fog. Az Oppositio rettenetesen zúg a' Ministerium ellen, mert előre érzi, hogy a' jövő Parlamentre olyan Követeket fog küldeni az Ország, kik a' Nemzeti Képviseletnek megmozdított Reformatioját nem fogják ellenzeni. Az utolsó napokban nagyon dolgozott rajta az Oppositio, hogy a' Megosztattatást meggátolhassa, és 21-ikben erősen sürgette az Alsóházban, hogy ez

eránt a' Királyhoz egyszeriben Felhívás küldtessék. A' legutolsó Ülés mind a' két Házban nevezetes vala.

Az Alsó Házban April. 22-kén már két óraker megnyitott az Ülés. Hodges Ur előnyújt egy Kérőlevelet, mely a' Parlamentnek reformatiojáért esedezik. Vivyan Ur ezért igen haragszik, és hosszu beszéddel dühösködik a' Jobbitás ellen. „Bolondság volna tovább titkolni — monda a' többek között — hogy küszöbén állunk a' Revolutionnak. Sőt, nem tagadom, magamnak tzelom vallásos zendületeket gerjeszteni, (árma) mert az Angliai és Irlandiai Képviselek között vége szakadt az aránymértéknek. Utálok az Emancipatiot, mely a' Katholikus Papoknak hatalmat ad, hogy e' házba Tagokat küldjenek. Az a' híre volt a' minap, hogy O'Connell Urat a' törvényszékek (az úgy nevezett Anti-Unionista gyülekezéseknek tartásáért) kérdőre fogják vonni. Vonták e' de hogy. A' Britanniai Igazgatószék fél az Irlandiai lázszasztókat bántani és ha így megy tovább is a' dolog, vagy Gróf Grey kilép az első Ministerségből, vagy meglesz az Unionak eltöröltése, mert Irlandiának egyedül való Igazgatója O'Connell Ur (kiáltás: „a' kérdésre!“) Megfoghatatlan dolog! A' Parlament megosztattatik, és a' Statuspapirosok betse feljebb hág! A' Status hitelezőknek meg kell yakulva lenni, mert.

Külömben tudhatnák, hogy egy új Ministerium a' régibbnek adósságait nem tiszteli. Itt nem látják e' hogy most azoknak a' kezében van a' hatalom, kik a' Frantzia Tsászárság ellen folytatott hadakat, mellyek az Adósságot okozták, mindég hasztalan és szükségtelen háborúknak neveztek (kiáltás: a' kérdésre!) Uraim, a' felforgó kérdés az, hogy megoszlattassunk e' vagy nem? (kiáltás: nem, nem, a' többé nem kérdés, a' már el van döntve! — nagy nevetés) Szüntelen nevelkedő láрма között, folytatá Vyan Ur tovább is beszédjét, és midőn éppen e' szavakat mondaná: „A' jobbításra semmi szükség; a' megjobbított Parlament nem használ a' népnek, és a' koronát leveszi a' Király fejéről“... ágyúdurrogás hallatszik, melly a' Királynak menetelét a' Felsőházba jelentette. Vyan Ur a' nagy zúgó láрма miatt nem beszélhet. Több minutumokba került, míg a' tsendesség valamennyire helyre állott. Peel Ur sajnálja, nem azt, hogy megoszlattatik a' Parlament, hanem hogy ez a' megosztás ilyen véletlen, ilyen botránkozatólag esik. A' Ministerek tsak azért osztatják meg a' Parlamentet, hogy megmaradhassanak a' hivatalban, jóllehet annak megfelelni tehetetlenek. — — Ekkor belépett a' Marsal a' fekete páltzával a' Szalába, és meghívta a' Házát a' Király nevében, hogy a' Felső Házban a' thronus előtt jelenjen meg.

A' Felsőházban 1 órakor tudták meg, hogy a' Király személyesen el jő a' Házba a' Parlamentnek Prorogálására. Annál fogva a' szükséges készüléket nagy sietséggel kellett tenni Ő Fgének fogadására. A' Lordok 2 órájban már kezdtek gyülekezni; azok között, kik legjókora feljöttek, valának: Cumberland Hertzeg, a' Canterburyi Érsek, Lord Durham, Gróf Grey és Lord Wharnclyffe, kinek Motio-

ja (a' felől, hogy Felírás küldetessék a' Királyhoz, azzal a' kéréssel, hogy a' Parlament ne oszlatassék meg) mostanra volt határozva. Harmadfel órakor az Exeteri Püspök elmondta a' szokott Imádságot, és az Ülés megnyílt. A' jelenlévő Lordoknak száma szokatlan nagyságú volt, mivel annak hírére, hogy a' Király személyesen el jő a' Házba, mindenek fel siettek. Az Exeteri Püspök bényújtotta egy Skotziai királyi falunak Kérőlevelét a' reformatio ellen. (Nevetés) Richmond Hertzeg felszólt, hogy a' rendet meg kell tartani, és a' Tagok üljenek rangjuk szerint, mivel egy nemes Lordnak egy ifjabb Báró mellett ülni nints szokásban. Lord Lyndhurst felelt, hogy az érdemes Hertzeg tévelyeg. (Itt nagy láрма támadt elsöben a' Háznak alsó részében, hol a' Bárók ülnek, azután a' felsőbb padokban is. Sokan beszéltek egyszerre, de egyik a' másik szavát a' nagy 'sibajban nem érthette. Végre kiáltották: Lord Wharnclyffe és a' Motio!) — Lord Wharnclyffe felállván, előterjesztette Motioját, hogy t. i. készíttessék Ő Felségéhez egy Felírás azzal a' kéréssel, hogy az Országnak mostani nagy felzúgatásában a' Parlament ne oszlatassék meg. Erre a' Lord-Cancelarius (Brougham) azt mondta, hogy a' Parlamentnek megosztása a' Király dolga és jussa, és ő nem hallotta, hogy valaha az ellen kifogás tétellett volna; de azt tudja, hogy ezzel a' jussával a' korona gyakorta élt, p. o. mihelyt a' mások (az Alsó) Ház azt a' szokatlan lépést tette, hogy a' kért pénzt megtagadta. (Itt nagy kiáltás hallatszott kívülről: a' Király! a' Király! kinek jöveletét az udvaron és útszéken öszgyülekezett népnek hangos örömkialtásai és a' Párk ágyúinak megszólalása jelentették.) Lord Mansfield veszedelmesnek mondja az

Országnak mostani helyheztesét és gyengeséggel vádolja a' Ministereket és megátkodott kis lelkeséggel (nevelés) kik az Országnak bátorsága ellen önnvesztekre összeesküdtek. Mit kérnek azok az asztalon fekvő nagy rakás Kérőlevelek? A' Parlamentnek megoszlatását? Nem. Azok csak a' parlamentnek más formába vételét kérik, az adóknak és a' tábornak megkevesítését, az Egyházi-jóságoknak a' Status szükségére való fordítását 's a' t. de a' Parlamentnek megoszlatását nem kérik. Ez a' lépés olyan veszedelmes az ő szemeiben, hogy annak következése más nem lehet, mint megrendülése a' Status-hitelnek; megfognak támadtatni ennek a' Háznak elsőben jussai, azután létele, és utoljára magának a' Koronának Praerogatívái is, és jussai, mellyekkel a' nemzet boldogsága feloldhatlanul össze vagyen kötve. Örvend rajta, hogy ő a' nagy megindulásnak ebben a' pillantásában kimondhatja. ...

Ebben a' pillantásban a' Királynak belépte véget vetett minden további vitatásnak. Egy vagy két Lord bátorkodék lármás kifejezést (clamorous expression) juttatni a' Királynak füleihez. Ő Felsége le ült a' thronusra, koronásan és királyi páltzával, a' Királyi Udvarnak nagy tisztjeitől körülül véve. A' Király igen jó színben volt, és a' királyi palást alatt Admiral-köntöst viselt. Azonközben az Alsóház tagjai, kik meghívattak, megjelentek a' Szóllónak (Eölülölönök) vezérlése alatt, a' Szála tserényje (Barre) előtt. A' Szólló felhozta magával a' végzett Billeket, mellyekre a' Királyi megerősítés a' szokott mód szerént megadattatott. Gyönyörű látás volt ebben a' pillantásban; az Ország Nagyait és Rendjeit ebben az Anglia Historiájára nézve olly fontos pillantásban, a' Király körül egybegyűlve lát-

hatni. Negyedfél óra lett, mikorra a' Királyi Megerősítés tzerimoniája elvezgetetett. — Akkor a' Király a' következő beszédet tartotta:

„Lordjaim és Uraim! Ide jöttem, hogy a' Parlamentet elhagyasszam, és mindjárt utánna megoszlassam. Erre a' lépésre az indít Engem, hogy megtudhassam bizonyossággal népemnek gondolkozását azon az úton és módon, mellyen az magát Constitutionaliter authentic (t. i. új Követeknek küldése által) kifejezheti, a' felől, miképpen lehetne legjobban megtenni a' Nemzeti Képviseletben azokat a' változtatásokat, mellyeket az idő és körülülálások kívánni látszanak, és a' mellyek — a' Constitutionnak elemért talpkövein épülve — egyszermind oda tzelezzanak, hogy a' Koronának alapos jussait és Praerogatíváit megtartsák és népemnek szabadságait megbizonyosítsák.

„Uraim! Alsó Ház! Köszönöm az Uraknak az adományokat, mellyeket a' Korona méltóságának és betsületének feltartására engedtek, és külön ismét köszönöm azokat a' rendelkezéseket, mellyeket Királyi Hitvesemnek (ha Özvegységre maradna) rangjához illő eltartásáról hoztak. Köszönöm azokat a' Segedelmo- ket is, mellyeket az Urak a' Status szolgálatjára adtak. Örömmel vettem észre, hogy az Urak ennek a' szolgálatnak minden ágaiba a' legszorosb gazdálkodást törekedtek be vinni, és reményem, hogy figyelmét az új Parlament is, mellyet haladék nélkül egybe fogok hívítani, szüntelen a' fontos tárgyra függeszti.

„Lordjaim és Uraim! Örvendezve jelentem, hogy a' barátságos jólállás, melly közötttem és az idegen Hatalmaságok között uralkodik, igen jó reménységet ad a' békeségnek megtarta-

tása felől, melynek megőrzése mindenkor szíves gondom leszen.

„Lordjaim és Uraim! Azon eltökélésben, hogy az Országnak mostani körülállásaiban Népemnek gondolkozását megkeressem, tsupán a' jobbágyim javáról es meglegedéséről való atyai gond vezérlett, melynek előmozdításában az Uraknak állhatatos, és buzgó segítségére bizodalommal számot tartok. — Akaratom, hogy ez a' Parlament Keddre Maj. 10 kere prorogáltassék.“

Ekkor a' Lord-Cancellarius felállván, felszóval monda: „Ó Felségének akaraja, hogy ez a' Parlament Keddre Maj. 10-kére prorogáltassék; annál fogva a' Parlament arra a' napra elhalasztatik.“ — Az Alsó Haznak tagjai abban a' pillantásban eltávoztak. A' Király kiment; menetelekor a' nép ugyan azon hangos örömkialtásokkal kísérte, mint a' mellyekkel jövelelekor köszöntötte.

O r o s z O r s z á g.

Pétervár April. 19 kén. Litvániában kiütött a' lázzadás. A' dolog nem nagy fontosságú, de kellemetlen. Annak okát hogy kiüthetett, abban lehet keresni, hogy az ott fekvő Seregek általmentek Lengyelországba a' táborhoz, és a' helyekbe menők még nem érkeztek meg. Az egész pártütést egy két Slachtitz (Nemes) koholta, és a' Papság segítségével elterjesztette. A' nép azt sem tudja miről van a' szó.

A' Pétervári Journalnak Apr. 16-diki levelében olvasni: „Feldmarsal Gróf Diebits-Sabalkanski jeleni a' Tsászárnak April. 2-káról, hogy a' keszületek jól elő haladtak a' Visztulán való keresztülmenetelre; és a' Seregek, ellent nem állván az utaknak rendkívülvaló roszzasága, a' keresztülmenetelnek kinézelt pontjához sebes marsban voltak.

General Rosen megmaradt seregeivel fekvésében, hogy Prágát szemmel tartsa, és a' mi közösülésünket fedezze. Meg volt egyszersmind néki hagyva, hogy abban az esetben, ha nagyobb hadierővel megtámadatnék az ellenségtől, vonja hátra magát a' kijegyzett úton, hogy egyesülhessen a' 2 ik gyalog sereggel, melly a' birodalomnak belsejéből jöve. Ma. 31-kén a' Pártosok nagy sokasággal megtámadták Milosnánál General Rosen előtáborát, mellyet General Geismar kommandírozott, és kényszerítették hátra vonulni Dembe-Vielkihez, hol a' 6 dik gyalog sereg (Rosen alatt) állott. Itt kemény ütközet eredt; az ellenség kihez szüntelen újabb megújabb segítség érkezett, tüziesen kinyomta helyeikből az első tsapatokat és General Rosen látván, hogy fekvését megtartani lehetetlenség, visszavonta magát, a' néki erre az esetre adott útásítás szerént, Minskbe; melly alkalmatossággal négy ágyú, mellyeket a' roszz út miatt továbbszállítani nem lehetett, a' motsárba elmerültek. — April 1 ső napjára viradóra éjjel a' Livica vizénél megállapodott General Rosen, hol véle seregeinek többi tsapatjai is egyesültek. Az ellenség e' napon ötöt tovább nem háborgatta. — Mihelyt a' Fővezér az ellenségnek ezen mozgásairól hírt vett, azonnal felbeszakasztván a' keresztülmenés szándékát; parantsolta tzeljainak kitanulását, hogy ahoz képpest vagy — a' mint hozzá a' keszületeket már megtette — keresztül szálljon a' Visztulabal partjára, vagy ha General Rosen újabb megtámadásoknak lenne kitéve, az ellenséget oldalról és hátulról megtámadja.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó April. 27-kén. Feldmarsal Gróf Diebits tegnap újra elkezdte ma-

gát megtámadolag viselni; mellynek következtetésében Skrzyneczki magát az egész táborral hátra vonta Varsó felé, a' nélkül, hogy a' megtámadásnak egész kifejtődését megvárná. A' Lengyel főhadiszállás Milosnában van, két mérföldnyire a' Fővárostól. Az Orosz tábornak elő őrijei tegnap délben Dembe-Vielkinél mutogatták magokat, közel a' lengyel Utó Sereghez, mellyet mindenütt nyomban követtek, apró tsatázások alatt. Fekvéseiket a' lengyelek Milosna, Grochov, Vavro, és Dembe-Vielki mellett jól megakarják erősíteni. Hihetően megint itt fog esni a' nagy ütközet.

A' Status Ujság egy haditudósítását közli a' Fő Vezérnek Jacobovból April. 22-kéről, mellyben Skrzyneczki világosan megírja, hogy katonái között a' Cholera magát itt ott mutogatni kezdi. — Ennek valóságáról a' Varsói tisztviselőknek önn vallomásai szerént, kétség többé nints. Az itteni Ispotályokban ezernél több Cholera betegek fekszenek. Mindazáltal e' döngyavalya sokat vesztett, a' mint látszik, eredeti mérgeességéből és illendő vele bánás mellett meggyógyul, tsak a' zárott betegszobákban hátramaradó Miasma ragadó. — A' városnak alsó részében néhány házak már az ott kiütött Cholera miatt elrekesztettek.

Krakkó Máj. 1 napján. A' Lengyel tábor hátra vonta magát Prága felé. Nem bizonyos, hogy az egész Orosz tábor megindult e' utánna és ellene. De a' nem szenved kétséget, hogy Diebits megtámadó mozgásait elkezdte.

A' Követek Házának April. 21-diki Ülésében, annak hírére, hogy a' Külső Ministerhez fontos Diplomatikai kérdések fognak intézteni, számos nézők és halgatók felgyűltek. A' Ministeri

padokban ültek: Gróf Malachovski helytartó külső Minister, Niemojovski Belső Minister, Biernaczki Finantz Minister és Status Tanácsos Gróf Vielopolski, ki nem régiben tért haza Londonból, hová a' Nemzeti Igazgatószék fontos követségbe küldötte. A' Marsal megnyitotta az Ülést, azzal a' nyilatkozatással, hogy ma két fontos tárgyak fogják a' Házat foglalatatoskodtatni u. m. világosításoknak kérése a' külső Ministertől, és másodsor az egy millió forint Hitelnek megadása, mellyet az Igazgatószék a' parasztnak felségelésére kér magvetni. — Eleinte vitatták, hogy a' Diplomatikai világosításokat a' két Házának elegy Ülésében kell és lehet kívánni; de azután reátértek, hogy a' tsak idő vesztés lenne; annál fogva Krysinski Követ Ur egyszeriben felteheti azokat a' pontokat, mellyekről a' Ministert megkérdezni kívánja. Ekkor a' nevezett Követ felállván, ex tempore (a' mint a' Varsói Ujságok mondják) ezt a' beszédet mondotta: „Minekelőtte én felolvassám azokat a' kérdéseket, mellyekre külső Minister Gróf Malachovski bizonyosan felelni fog, szükségesnek vélem a' Háznak figyelmét azokra a' környüállásokra vonni, mellyek engem e' kérdéseknek tevésére indítottak. Esmérjük egy felől a' tábornak erőlködéseit másfelől a' Nemzetnek iparkodásait a' köz ügy mellett; de azt nem tudjuk, hogy valjon a' harmadik nem kevésbé fontos mezőben t. i. a' Diplomatia mezején hasonló buzgósággal munkálkodnak e' vagy sem. Tsudálkozni kell rajta mindennek, hogy a' Kabinétokban — már azok akár határtalan hatalmúak, akár Constitutional Monarchiák légyenek — olly tellyes hidegség uralkodik a' Lengyel ügy eránt. A' Nemzetek itt ott adják ugyan jeleit részvételeknek és Sympathiájoknak, de a' Kabinétok az

már, hidegek. A' könnyek és gyász fátolok semmit sem segítenek; valódi teteket sehol sem látunk. De minnelötte ítéletet mondana az ember a' külső Hatalmasságokról; meg kell tudni, hogy valjon Lengyel Ország megtette e' tartozását. Én nem akarok vádolni senkit, de sőt inkább mindenkiről a' legjobb tzelzásokot hiszem; de a' nem elég; mert azokat ki is kell mutatni. A' főnek és szívnek egyesülni kell, hogy a' kettőnek egységéből kielégítő siker származhassék. — Két időszakasz vagy on különösen megjegyezni való a' mi Diplomatikai dolgainkban. Az egyik a' Dictatorság ideje, mellyről fájdalom nélkül nem lehet emlékezni. A' Minister, reménylem, tisztí levelek és Documentumok által, felfogja világosítani mi volt a' Politika, mi volt annak minden tzelzése ebben az időszakaszban. A' Dictatornak resignatioja és a' Thronus megüresedésének Végzése után természet szerint más szint és béllyeget kellett a' Lengyel Politikának magára venni. A' külső Országokhoz küldött Agensek természet szerint más Utasításokat és Instructiokat kaptak, sőt talán fel is tseréltettek újakkal, minthogy ugyan azon személyek két fele nyelvet nem szólhattak és illy rövid idő alatt a' dolgot egészen különböző szempontokból elő nem adhatták. Akarnám azért tudni mitsoda változások estek az idegen Országokhoz küldött Lengyel Agenseknek személyjeiben ez alatt a' második időszakasz alatt. Kívánon egyszer mind figyelmeztetni itten a' Házat egy fontos környüállásra. Elszomorodott szívvel olvasám kevés hetekkel ez előtt az Anglus Courrierban (melly Ujságlevél most a' Londoni Kabinétnak organumául tartatik) a' következő mondást: „Ha a' Lengyel Revolutio nem egy Karnak (p. o. a' Nemesi karnak) hanem a' Nemzetnek Révolu-

tiója: akkor a' Londoni Kabinétnak világosan és keraken ki kell magát nyilatkoztatni.“ És így Lord Grey kevéssel ez előtt olly hibásan volt a' Lengyel Agensek által tudósítva a' mi Revolutionkorról, hogy amaz Ujságlevél ezt mondhatta: „Ha“ — Még tsudálatosabb a' Frantzia Kabinétnak viselete; mellynek hidegségét annyival kevésbé lehet megfogni, mivel Frantzia Orzágnak ha a' Lengyeleket segítené, még az a' kézzel fogható nyeresége is lenne, hogy 1200 millió helyett (a' mennyiben most kerül néki táborát Orosz Orzágtól való feltében hadilábon tartani) 700 millióval kijöhetne, ha Lengyel Orzágnak visszaállítatása által ama félelme (Orosz Orzágtól) elenyészik. És mégis — Frantzia Ország, a' hasztalan Versezeteket és nyomorult pénz-szedéseket nem számolván, még eddig semmit sem tsinált Lengyel Ország mellett. Azt kérdem azért, mitsoda hangon szólottak Agenseink a' Frantzia Kabinéthoz, nem azoknak a' részéről kérdem, kik Párisban privátim élnek, és Lafayette Urat vagy Manguin Urat megmeglátogatják, hanem azokról, kiket az Igazgatószek a' Párisi Kabinétnál meghitelezett. Sok függ attól, hogy ezek az Agensek jól vannak e' választva. — Végezetre még egy észrevételem vagy on. A' Répviselői Igazgatásban a' Minister tartozik felelni a' Nemzetnek mindenről a' mit tselekszik; annál fogva szükséges, hogy a' Minister, feje legyen, igazi feje, megyéjének, hogy szabadon azt tselekedhesse a' miről érzi, hogy annak még fog tudni felátni. Tsudálkozík rajta minden ember, hogy a' Külső Ministerttségben tsak helytartó vagy on, holott minden többi megyékben rendes Ministerek vagynak; azt kérdem azért miért viseli Gróf Malachovskí, a' helytartó-Ministeri nevet? vagy talán van valaki más valóságos külső Minister? —

Ezeket magyarázatul előre bocsátván, az én kérdéseim, mellyekre feleletet kérek, ezek: (papírosról olvassa) 1) Ki nevezi ki a' Diplomatikai Agenseket? talán a' Nemzeti Igazgatószerék, voksok többsége szerént? 2) Mitsoda Utasítások adattak ezeknek az Agenseknek a' Dictatorság idejében? 3) Annak megszűnése után mitsoda változások estek az Agenseknek személyjeiben? 4) Miképpen módosítottak az Utasítások a' Thronus ürességének Végzése után? 5) Mitsoda Noták (Diplomatikai közlések) küldtetettek az idegen Udvarokhoz, névszerént a' Frantzia, Anglus; Svéd és Török Udvarhoz, a' Dictatorság ideje alatt, és a' mostani Nemzeti Igazgatószeréknek felállása olta? 6) Mit feleltek reá ezek az Udvarok? 7) Hol vagyon az a' levelezés, mellyet azon Agensek a' Külső Ministerrel folytattak? 8) Nintsen e' ezen a' levelezésen kívül (a' Ministerrel) valami másik is az Igazgatószeréknek valamelyik tagjával, mellynek befolyása volna a' Lengyel Agenseknek lépéseire és tetteire? és ha ez úgy volna, tudja e' azt a' Minister? — Gróf Malachovski felelé: Ó jól érzi, hogy itt nem elég az egyes kérdésekre felelni, hanem a' Nemzet egész Politikájának menetelét, eszközeit, és tzeljait le kellene írni. A' mi a' külső Kabinétoknak hideg késedelmezését, 's a' reménylett segítségnek kimaradását illeti, és azt a' panaszt, hogy azt nem a' Nemzeteknek, hanem az Igazgatószeréknek kell hibául tulajdonítani; arranévez mentségéül az Igazgatószeréknek egyebet nem mondhat, hanem hogy a' Népeknek és Igazgatószeréknek Intereszszéje nem mindég ugyan azon egy. Egyébránt a' Nemzeti politikának szüntelen oda tzelzott minden törekedése, hogy Lengyel Ország Intereszszéjét az Övékkel megegyezőnek fesse. A' mi az egyes Documentumokat és tiszti leveleket ille-

ti, a' külső Politika kétféle Papírosokat foglal magában, úgymint Instructiokat a' Küldötteknek utasításául, és Kerülő-leveleket, mellyeket a' közben jövő környülállások parantsolnak. Ó tegnap az Instructiokat és Kerülőleveleket általadá annak a' Biztosságnak, mellyet az Országgyűlés a' Diplomatikai dolgoknak megvizsgálására kinevezett. Azokból ki fog tetszeni, hogy azok, a' miket már a' tegnapi Ülésben is mondott, igazak; nevezetesen hogy ő — nem lévén semmi Instructioja — minden Diplomatikai közléseknek és alkudozásoknak alapjául az Országgyűlésnek a' Revolutio kiütésekor készített Manifestumát vette fel, és nem tsupán az Ország függetlenségének megesmertetésében dolgozott, hanem az Orzághoz tartozó lengyel tartományokat is oda foglalta. (folytatása következik.)

Azon verekedésről, mellyről a' 54 számú M. Kurírban tsak annyit írhatunk, hogy az Uminski Lengyel Generál és az Oroszok között Apr. 14-kén történt, a' Varsói Újság Apr. 25-dikén ezeket írja: A' verekedés Uminski Gen. és az Oroszok közt Wengrownál igen heves volt, és 14-dikben virradtától fogva estveli 5 óráig tartott. A' lengyelek ágyúinak sorai 150-szer sütögettetek ki. Az első számú lengyel Uhlánus regiment egy lovas orosz regimentből 240 embert tett fogollyá. A' Lengyelek ezen ütközethen, a' Varsói Újság szerént 400 embert veszettek, de az Oroszok két ezernél többet. Ugyan ez a' tudósítás azt mondja, hogy Wengrownban 30 megsebesített tiszteknek és 1700 sebbe esett köz katonáknak sebeik kötötték bé. A' tsata helyén sok fegyvert és hadi szereket nyertek a' Lengyelek, és az 1-ső és 2-dik számú karabélyos orosz regimentből igen kevesen marad-

tal életben. Későbbi apróbb szerentsés tsatázásait is említi a' Varsói Ujság Uminszi Generálnak, 's végre azt jegyzi meg felöle, hogy az ő seregei folyvást fogdossák el az Oroszok katonáit.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápoly, Apr. 11-dikén. Albaniában és Bosnyák Országban a' kiütött felzendülés mindenek figyelmét magára vonja. Annak okai, a' katonaság közzé bevitt új rend, hadigyakorlás és fenyték 's más újítások vagyis jobbításra tzelzó rendelések, továbbá az, hogy Bosniából egynehány határszéli kerületek Szerviához kaptoltattak. A' Skutari pártos Basa 's több fejei a' Bosnyák országi lázzadóknak már el is kezdették az ellenségeskedést, és ez a' török Miniszteriumot több ízbeli tanáskozásra indította, és arra, hogy a' Nagy Vezérnek, 's a' Drinápolyban lévő Hussein Basa Seraskiernek azonnal segítő seregek küldessenek. *)

M a g y a r O r s z á g.

Nagy-Betskereken Apr. 13-dikán Mélt. Ghyczi-Assa és Ablantz Kürthi Ghyczy Jó'sef, Kir. Tanátsos Urnak, a' N. M. Hétszemélyes Főtörvényszék' Tábla-Bírájának, és Ns. Torontál Vgye' Főispányának előlülése alatt, ezen Ns. Megyének tisztújító széke tartatott; mellynek következésében, minekutánna Nagys. Kászonyi Sándor

*) Belgrádi legújabb, Apr. 29-dikei tudósítás szerént, a' felzendülés nagyon elterjedett, és Ali Bei 22-dikén Sophia városát elfoglalta. A' Nagy Vezért pedig a' Skutari Basa Monastirba beszorította.

R. Tanátsos Úr, mint eddig volt első Alispány ezen hivatalról, valamint az újabb candidatióról is lemondott, első Alispány lett T. Hertelendy Ignác Ur, eddig volt 2-dik Alispány; 2-dik pedig T. Bobdai Gyertyánffy Dániel Ur, eddig volt Főjegyző. A' Betskereki Járásban Fő Sz. Bíró T. Karátson István; Al-Sz. B. Sztankovics Sándor; Esküdtek: Körmeny István, Szamos-Ujvári és Némethi Dániel Tódor Urak. Az Újpécsi Járásban, Fő-Sz. Bíró T. Parcselich György; Al-Sz. B. Fodor Károly; Esküdtek: Ladányi György, és Rác György Urak. — A' Nagy-Szent-Miklósi Járásban Fő-Sz. Bíró T. Duka Konstantin; Al-Sz. B. Szalay István; Esküdtek: Rósa Demeter, és Koczó István Urak. — A' Kánizsai Járásban Fő Sz. Bíró T. Oexel Károly; Al-Sz. Bíró Koczó Pál; Esküdtek Sztójanovics Mihály, és Keresztury János Urak. — A' Mélt. Főispány Ur Főjegyzővé kinevezé T. Nagy János Urat, eddig volt 2 dik Aljegyzőt; első Aljegyzővé T. Beodrai Karácsonyi Antal Urat, és 2-dik Aljegyzővé Pészaki Bajzáth Albert Urat; továbbá fizetéses Tábla-Bíróvá T. Ramenszky Illyés Urat, eddig volt első Aljegyzőt. Az Adószedő, és tisztüi Ügyész Urak hivatalaikban megerősítettek.

A' pénz folyamat Május' 5-dikén;
közép árr:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 817/8
Az 1820-béli sorsosok, 156 1/2
Az 1821-béli hasonlók, 114 13/16
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 41 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1005 for. ton.
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes-Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)